

[Vanggaard.]

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Fraenkel i, at hvis man saaledes giver sig til at oprette, om jeg saa maa sige, sideløbende Poster, saa kommer det Spørgsmaal frem igen, om Udenrigsministeriet har den fornødne Evne til at varetage danske Handelsinteresser, om det har plejet dem i Aarenes Løb, og om der saa virkelig er den fornødne saglige Baggrund for Oprettelsen af de to Poster, der her foreslaas.

Dette mener jeg maa undersøges, og derfor vil jeg ønske, at Sagen maa blive henvist til et Udvalg, hvor dette nærmere kan bringes til Klaring. Men ellers skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Fraenkel: Jeg tror at kunne være enig med det ærede Medlem, der var Ordfører for Venstre, i alt, hvad han har udtalt her, lige med Undtagelse af den allersidste Passus, hvor han ytrede Tvivl om, hvorvidt det saglige Grundlag for det her fremsatte Lovforslag var i Orden.

Jeg mener nemlig, at det saglige Grundlag for Lovforslaget er i fuldkommen Orden. Og med det „saglige Grundlag“ tager jeg Sigte paa to Ting, dels det principielle Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt at have saadanne ambulante Repræsentanter, dels det Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt, naar man vil oprette saadanne Stillinger, da at begynde paa disse to Omraader, Balkan og Syd- og Mellemamerika.

Disse to Spørgsmaal er jo af nogen Alder; de har været fremme saa længe, som Rigsdagen effektivt har interesseret sig for Udenrigstjenesten. De var jo saaledes, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har antydnet, allerede under Diskussion i den store Kommission, som blev nedsat 1919, var det vist; de var endogsaa stærkt fremme dér, og naar dette ikke fandt Udtryk i konkrete Forslag den Gang, laa det i, at vi i det hele taget udvidede Udenrigstjenesten saa meget, at vi ikke turde gaa videre ind paa disse Punkter.

I Henseende til Spørgsmaalet om, hvorvidt de to Omraader, der her er valgt, er sagligt rigtigt valgt, maa jeg sige, at det mener jeg de er. Mindst kan jeg udtale mig paa Grundlag af personlige Erfaringer og Studier for Balkanlandenes Vedkommende. Det hænger noget sammen med, at min Mening om Europas Fremtid overhovedet er skeptisk. Men vi kan her ikke gaa ud fra andet end Spørgsmaalet: er der i dette Omraade naturlige Udviklingsmuligheder?

Hvis der er det, er der ingen Tvivl om, at de ogsaa vil blive bearbejdet mere og mere, jo roligere og jo mere ordnede Forholdene bliver.

Der er for Balkanlandenes Vedkommende aldeles ikke Tvivl om, at de naturlige Betingelser for en stærk økonomisk Udvikling er til Stede, og vil man i Europa ansætte en ambulante Repræsentant, er det ganske naturligt at gaa derhen, for man skal jo derhen, hvor man staar ved Begyndelsen, man skal ikke derhen, hvor alle andre Nationer allerede har været, hvor det hele er i fuld Udvikling, maaske endogsaa i Kulmination. Jeg vil ikke sige, at man intet kan gøre paa saadanne Steder, men det koster ganske andre Anstrengelser og ganske andre Kapitaler, end naar man melder sig dér, hvor man staar ved Begyndelsen af en Udvikling.

Dette gælder i høj Grad for Sydamerikas og Mellemamerikas Vedkommende. Jeg vil ønske, at Tinget rigtigt vilde klargøre sig, at dér ligger Fremtiden, dér og i det fjerne Østen, men først i Amerika og Mellemamerika. Vi har set en stadig Flytning af det økonomiske Tyngdepunkt i vor Kulturperiode fra Øst mod Vest, sidst har det altsaa ligget i London, og nu ligger det i New York.

Hvis vi lægger Mærke til det, som ikke bliver meddelt i Aviserne — hvilket ikke alt sammen er rigtigt —, hvis vi lægger Mærke til det, der ganske stille og roligt sker i disse Forhold, vil vi ogsaa se adskillige Tegn i Sol og Maane, som viser, at de Lande, der har størst Indsigt og størst Erfaring i Handelsspørgsmaal, er i meget høj Grad ivrige efter at sætte sig fast i disse Lande, der staar i Begyndelsen af deres Udvikling.

Lad mig f. Eks. pege paa et Land, som vi jo aldrig omtaler her, men som er et overordentlig frugtbart Land, rigt udstyret af Naturen, men et Land, der staar ved den allerførste Begyndelse af sin Udvikling, nemlig Paraguay. Jeg ved, at der ligger Milliarder af engelske Penge i Paraguays Jord, England har foretaget enorme Jordopkøb derovre.

Det samme, om end maaske, hvad selve Jorden angaar, ikke i den Udstrækning som i Paraguay er Tilfældet f. Eks. i Argentina. Hvad har ikke engelsk Kapital betydet for Udviklingen af det argentinske Jernbanelvæsen f. Eks.! Hele den vældige Sydbane, som repræsenterer mange Dagsrejser, og et stort Banenet, der slutter sig dertil, ligger i den Grad i engelsk Administrations Hænder, at den argentinske Regering i de senere Aar er begyndt at kræve noget Haand i Hanke med den Historie. Den indser, at